

Posudek oponenta práce

KYNCLOVÁ, Veronika. *Vliv vědeckého řízení na formování teorie a praxe řízení v meziválečném Československu*. Praha, 2014. 70 s., 16 příloh. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce PhDr. Renata Kocianová, Ph.D.

1. Obsah a struktura práce

Autorka si vybrala téma odpovídající odborné orientaci katedry a předložila práci, se kterou se lze mezi bakalářskými texty z hlediska tématu i žánru setkat poměrně vzácně. Za cíl si určila „... přinést shrnující pohled na problematiku řízení pracovníků v období první české republiky s důrazem na oblast vědeckého řízení a kriticky jej zhodnotit.“ (s. 8).

Postup jejího výkladu je přehledný, nejprve se zabývá hospodářskou situací v meziválečném Československu, včetně její specifické podoby v době vzniku nového státu. Dále se věnuje problematice vědeckého řízení ve Spojených státech a přináší stručné medailony jeho čelních představitelů. Předmětem následující kapitoly je vhléd do sféry vědeckého řízení v meziválečném Československu, kde je věnována pozornost trojici významných teoretiků vědeckého řízení té doby (Špaček, Verunáč, Zimmerl), po té Masarykově Akademii Práce, taktéž oblasti psychotechniky a koncepci laboretismu. Čtvrtá kapitola informuje o významné události na scéně československého vědeckého řízení, o Prvním mezinárodním kongresu vědeckého řízení v Praze. Poslední kapitola se zaměřuje na praxi československého managementu v meziválečném období a v této souvislosti též zhuštěně představuje významné manažery své doby – T. Baťu (Baťovy závody), F. Hummelbergera (Poldi Kladno) a K. Loevensteina (Škoda Plzeň).

Text je logicky a přehledně členěn do kapitol a jejich částí, rozsah zcela zřetelně překračuje očekávaný limit (vyhověl by i jako diplomová práce). Přílohy (obrazové) jsou bezesporu velmi zajímavé, v některých případech ovšem spíše než jako faktická ilustrace textu působí jako historická kuriozita, aniž by s ní bylo nějak podrobněji dále nakládáno (foto početné rodiny Gilbrethových, faksimile podpisů některých osob, o nichž je v pojednání řeč).

2. Odborná úroveň

Cíl práce byl formulován smysluplně a adekvátně a dle mého názoru jej autorka dokázala zdařile naplnit. Pouze bych měl výhradu k užití obratu „komplexní pohled na oblast řízení pracovníků“ (s. 63). I přes poměrně utříděné shrnutí v Závěru textu se totiž nemohu zbavit pocitu jakési jeho roztržitosti a částečnosti, ostatně i pochybností, zda název práce přesně vystihuje její zaměření a konečné vyznění. V každém případě ona „komplexnost“ je vždy z mnoha důvodů příliš velké a tudíž nebezpečné slovo.

Na druhé straně nutno konstatovat, že diplomantka bezesporu odvedla obrovský kus práce a jistě strávila bezpočet času nad archivními materiály, zčásti nejspíš dosud neprobádanými, u nichž nešlo dopředu vymezit, co přesně přinesou. Rozhodně přinesly množství zajímavých faktů a souvislostí, z nichž se autorce, aniž by byla archivářkou z profese, podařilo zpracovat poměrně rozsáhlou a přehlednou historickou studii. V tom tkví její neoddiskutovatelný a zjevně originální přínos. Její přístup navíc nepostrádá velmi důležitý akcent na objektivní náhled událostí a situací, na nezbytnost jejich hodnocení v relevantním historickém kontextu.

Vzhledem k zaměření katedry by možná bylo vhodné lépe „prodat“ informace o Masarykově Akademii Práce coby vzdělávací instituci, která už tehdy připravovala určitou podobu distančního studia – učební texty s příloženými přihláškami ke zkoušce atp., viz s. 41.

3. Práce s literaturou

Soupis bibliografických citací představuje přes 30 položek, česky psaných i cizojazyčných, tištěných i elektronických, a vedle toho úctyhodných 17 archivních zdrojů. Podoby citací dodržují požadovanou normu a ohledně etiky vědecké práce též diplomantce nelze nic vytknout, užití prameny, ať již citáty či parafráze, důsledně a řádně odkazuje, a to opět způsobem odpovídajícím normě.

K práci s odbornou literaturou možno dodat, že autorka prokázala jak výbornou orientaci v relevantních klasických i aktuálních zdrojích, tak schopnost s nimi tvůrčím způsobem pracovat. A kromě toho i notnou dávku trpělivosti a badatelské zvědavosti při práci s nemalým objemem archiválií.

4. Grafické zpracování

Práce má kvalitní grafickou úpravu, jednotlivé části jsou zřetelně oddělovány, takže se v ní lze dobře orientovat. Přehlednosti přispívá i použití kurzivy u citátů. Jen u Obsahu by si čísla stran zasloužila zarovnat, když vše dále je tak vzorně vyvedeno.

5. Jazyková úroveň

Text je pojednán srozumitelným, dobře zvládnutým jazykem, působí zajímavě, dobře se čte, jen některé formulace tu a tam nepatrně zaskřípou. Např. na s. 17, 5. a 4. ř. zd., bych místo idealizování použil idealizace, místo oprostění se sloveso oprostít se. Na s. 44, 15.–14. ř. zd., je formulace poněkud neelegantní, na s. 65, 7.–8. ř. sh., se v souvětí opakuje vágní „řada“. Také si nejsem jistý, zda je případné hovořit (průběžně v textu) o Spojených státech (např. s. 63, 1. ř. zd.) jako o Americe (např. s. 64, 6. ř. sh.), byť proti obratu „americká delegace“ bych tolik nenamítal.

Pochvalu si diplomantka zaslouží i za mimořádně pečlivou korekturu, což je jev bohužel poměrně vzácný. Při běžném nekorektorském čtení jsem narazil pouze na tři drobnůstky: Na s. 13, 6. ř. zd., bych psal rakouskou vládu s malým r (zvláště když je na stejném řádku maďarská s malým m), na s. 27, 10. ř. zd., překlep (dávány) a na s. 52, 2. ř. zd., šéfovi vojenského zpravodajství Moravcovi vypadlo písmenko u hodnosti (pplk.). A ještě poznámku: Správné je skloňování Rakousko-Uherska (s. 7) i Rakouska-Uherska (s. 11 aj.), je ale třeba zvolenou variantu pak už dodržovat.

6. Podněty k rozpravě

Mohla by autorka stručně přiblížit na s. 29 letmo zmíněnou aféru dr. Štěpánka? Nebo jsou dosud nějaké důvody, aby v historickém pojednání nebyla vysvětlena?

7. Závěrečné hodnocení práce

Konstatuji, že předložená práce zcela vyhovuje požadavkům na druh těchto prací kladeným, proto ji **doporučuji k obhajobě**. Uvedené kritické poznámky nepovažuji za natolik podstatné, aby zastínily její nespornou originalitu a pečlivé zpracování, za které navrhuji klasifikaci **výborně**.